

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Primu[m] est opus maliciose conuentio[n]is.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

sa cōprehensione Fo. XXVII

tanto magis ostendit sui cordis dulcedinem.
Septimū est signū realis
 expositiois. qz vitz paliter seipm exponit
 comprehendendū pgens obuiā psecutorib
 bus r pditor:em suū amicitibz osculādo
 vt postea dicemus. Dicit igit discipul su
 is. Surgite eamūs. i. obuiāz iude/ r suis
 complicibz in q̄ ostendit desiderū ad n̄z sa
 lutē. Ecce (inqt) appropinq̄ q̄ me tradet.
 Et his igit supradictis signis euident ap
 parer q̄ voluntarie seipm p nobis obtulit
 p̄ssim⁹ iesus. Ans. q̄ p̄mptus bone iesu
 fuit spūs tuus ad passionē euident ostēdi
 sti. Hec itaqz p̄sideremus illū quē nobis
 ostendit amore: in nobis sentiam⁹. Hoc igit
 sentite in vobis qd r in ch̄o iesu.

Secunda est p̄sideratio iniuriose
 comp̄hensionis. quō vitz iniuri
 ose comp̄hensus est dñs iesus a
 ministris inq̄ratis. Hanc aut̄ comp̄hensio
 nem multū iniuriosam fuisse declarant se
 ptem opera.

- Primū est opus maliciose conuentiois.**
- Secūdo est opus pditiose traditionis.**
- Tertū est opus p̄uiose allocutionis.**
- Quartū est amoroze miserationis.**
- Quintū est fructuose instructionis.**
- Sextū est opus r̄gorose ligationis.**
- Septimū est impetuose deductionis.**

Primū est opus malicio
 se conuentiois. qz vitz conuenerūt mal
 ciose in locū illū (vbi christus erat) mlti ar
 mati ministri diaboli. Nam d̄: Joā. xviij.
 Judas q̄ cum accepiss̄ cohortēz a ponti
 ficibz r p̄bariseis ministros: venit illuc cū
 laternis r facibz r armis. Vide bñ suam
 maliciā. Judas em̄ postq̄ tractauerat p
 ditionem cum principibz q̄rebat oportuni
 tatē quō sine turbaz tumultu traderet eū
 Et tō voluit eū in secreto inuenire r de no
 te. Et ne ppter subitū concursū turba
 rum possēt eripi de manibz suis: tō se mu
 niuit ministris armatis r laternis r faci
 bus. Job. xv. Tetendit aduersus deū ma
 num suā. V̄ vere magna iniuria vt sic con
 uenire ministri diaboli cum factibz et ar
 mis p̄ dñm maiestatis/superbi r iniq̄ ad
 uersus dñm pietatis r fontē humilitatis

Secūdo est opus pditiose

traditionis. quō vitz pditorie tradidit eū
 iudas p osculū. Dederat em̄ ministris si
 gnū dicens Quicūqz osculatus fuero: tpe
 est: tenete eū: fm glo. ne loco ch̄i caperent
 iacobū minozē q̄ christo: filis erat in facie.
 Accedēs q̄ ille nequā r dñm sub dolo sa
 lutans ait. Aue rabbi. Et osculatus ē eū.
 Iuda q̄ durus es quē dñi beniuolētia
 non potuit emollire. V̄ q̄ grauis iniuria
 vt suus iniquus cū amicitie signo pderet
 cū benignū dñm suū r os suū fedissimū au
 deret applicare oīi sacratissimo p̄ssim⁹ iesu.
 Iesus aut̄ ait illi. Amice ad quid veni
 sti. q. d. fm aliq̄s. Amicitia ostēdis signo:
 r pditionem agis de facto. Et fm alios
 dicendū est r melius q̄ ita p modū dulce
 didis r admiratiois lobuebat. q. d. Iuda
 da si scires finē q̄ quē ex hoc puenies: for
 te a tua malicia desisteres. Et rursus ait.
 Iuda osculo filium hois tradis. Ch̄yris.
 Propriū nomen ponit qd magis est volē
 tis r reuocantis: q̄ puocatis ad irā. Sem
 p em̄ ex nimia charitate sua ipm retraher
 re volebat. Unde tribz modis tentauit do
 min⁹ eū retrahere. Primo pudoris cō
 fusione qm̄ in cena dixit. In v̄m me tra
 diturus est. Secūdo timoris concussione
 p cōminationē supplicij cū dixit. Ne hoi il
 li p quē filius homis tradet. Bonū erat
 illi: si natus non fuisset hō ille. Tertio
 amoris exhibitione: cū eū ad mensam suā
 recepit r eius pedes lauit. Et nunc cū euz
 amicū vocat dicens. Amice ad quid veni
 sti. q. d. Iuda amice mi quem ego Alexi
 que ad apostolatū vocauit/ cui familiarem
 me dedi/ cuius pedes lauit: osculo me tra
 dis. Cur ista cōtra me facis? O amice mi
 iuda cui si ad p̄nam redire volueris veniā
 sum p̄stare paratus. Cur me dederis inquis:
 Cur a p̄posito tuo malo animū tuū nō re
 uocas? V̄ benigna inuitatio. Op̄anda di
 lectio. Amice conuertere ad me. V̄ ne despe
 res qm̄ hec passio ē opus mie r charitatis
 Amice (inqt) ad quid venisti. N̄ ad reconci
 liationē: iam es amicus: si ad infidelē pdi
 tionem: ad quid venisti? V̄ vere mansue
 tissimū atqz benignū dñm dñm q̄ licz de
 leret de iniuria quam sibi iudas faciebat:
 multo tñ magis affligebat de damnatioe
 eius. Sic se debent h̄re prelari: circa petō
 res reuocandos quē admodū dñs erga tu

